

Kerkebotentocht 27 augustus 2017

Onder een prachtige strak blauwe lucht, slechts onderbroken door een zwarte pluim vanwege de brand in het Groninger casino, vertrekken wij zondagmorgen vroeg met ons allen naar Sneek naar roeivereniging de Geeuw voor de kerkebotentocht. Tenminste wij denken dat we compleet zijn. Als we ter hoogte van Hoogkerk zijn blijkt echter dat Marja Leena nog eenzaam en alleen achter is gebleven bij De Hunze. Rechtsomkeert dus voor één van de auto's.

Na een heerlijk kopje koffie bij de heel gastvrije vereniging de Geeuw, volgt de tewaterlating van de kerkeboot, een hele procedure omdat het een heel zwaar schip is. Met de handen tillen lukt niet, er komt een lier aan te pas en veel tillers.

Een kerkeboot is een overnaads schip afkomstig uit Finland, waarin vroeger kerkgangers vervoerd werden naar de kerk. Het schip biedt plaats aan twaalf roeiers die twee aan twee naast elkaar zitten, waarbij de ene roeier de stuurboordkant bedient en de andere roeier de bakboordkant. De dollen zijn ook primitiever dan wij gewend zijn; zij bestaan uit een gebogen pin waarin de riem middels een oog opgehangen wordt.

Het eerste deel van de tocht voert door Sneek met veel bruggetjes en tamelijk veel mede watergebruikers. Daarna komen we op meer open water zodat we wat meer vaart kunnen maken. De boot loopt verrassend goed en het is heerlijk roeien in een prachtige omgeving met zonnig en windstil weer. Het is ook erg gezellig aan boord: Er wordt vrolijk gebabbel, soms zelfs gezongen, maar ook stevig geroeid.

Helaas kunnen we niet de hele geplande route varen en moeten we sommige stukken

twee keer afleggen, dit vanwege tijdgebrek. Al met al hebben we zo'n 35 kilometer afgelegd, toch wel een respectabele afstand.

Jammer genoeg is er één jammerlijk incidentje. Tijdens het aanmeren breekt een riem. Gelukkig hebben we twee reserveriemen mee en kunnen we dus gewoon door roeien. Al met al dus een prachtige, gezellige en leuke tocht. Dank aan de organisatoren Rita en Feite en complimenten aan de stuurmannen en -vrouwen (Rita, Feite, Gert en Tanja) want het was af en toe best lastig sturen. (Verslag Marcel Heijtbrink).

